Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, judecător – Panfil Cristina
Dosarul nr. 3a-505/25
2-24065817-02-3a-17022025

D E C I Z I E
dispozitiv

19 noiembrie 2025 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

a examinat în procedură scrisă, apelul declarat de avocatul Botezatu Gheorghe în interesele lui Grițco Nina împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 31 octombrie 2024, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ depusă de Grițco Nina împotriva Primăriei or. Durlești cu privire la obligarea prezentării informației.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Apelul declarat de avocatul Botezatu Gheorghe în interesele lui Grițco Nina, se respinge.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 31 octombrie 2024.

Decizia nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă de la data pronunțării.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, judecător – Panfil Cristina
Dosarul nr. 3a-505/25
2-24065817-02-3a-17022025

D E C I Z I E

19 noiembrie 2025 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând în procedură scrisă, apelul declarat de avocatul Botezatu Gheorghe în interesele lui Grițco Nina împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 31 octombrie 2024, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ depusă de Grițco Nina împotriva Primăriei or. Durlești cu privire la obligarea prezentării informației,

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei

La data de 19 aprilie 2024, Grițco Nina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei or. Durlești, prin care a solicitat obligarea pârâtului să elibereze Planul Urbanistic General al or. Durlești integral, aprobat prin decizia Consiliului local Durlești din 01 octombrie 2008, obiect nr. 2847, cu notele explicative, argumentările, cercetările, părți componente și anexe - în format

electronic la adresa de poștă electronică a reclamantei (sau pe hârtie).

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că este coproprietara casei de locuit și terenului din str. T. *****97, or. Durlești, mun. Chișinău nr. cadastral *****și *****și terenului vecin nr. 98 din partea de sud nr. cadastral *****.

De asemenea, reclamanta a menționat că de câțiva ani se află în mai multe litigii cu vecinii ei în special din str. T. *****52 și cu autoritățile publice locale - în legătură cu construcții pe care ei le efectuează pe terenurile lor de case de locuit multietajate contrar regimului jos de înălțime de 9 metri/3 etaje prevăzut de PUG or. Durlești aprobat prin decizia Consiliului local Durlești din 01 octombrie 2008, cauzându-i reclamantei și familiei sale daune prin reducerea calității vieții inclusiv private, poluarea aerului, aglomerarea zonei și traficului, crearea și/sau majorarea riscurilor pentru deteriorarea bunurilor imobile ale reclamantei (seismice, prin prăbușiri, alunecări de teren, ș.a.), reducerea valorii bunurilor imobile ale reclamantei, ș.a.

Totodată, reclamanta a argumentat că urmând să determine mai exact riscurile majorate față de securitatea, viața și sănătatea a sa și membrilor familiei sale și bunurilor imobile ale sale rezultate din construcțiile efectuate de vecini și să-și apere drepturile, are nevoie inclusiv de PUG Durlești și notele explicative, argumentările, cercetările anexe la PUG respectiv, accesul la care îi este garantat în baza legislației privind accesul la informații de interes public.

De asemenea, reclamanta a indicat că la 15 martie 2024 a depus la pârât o cerere prin care a solicitat eliberarea PUG Durlești cu notele explicative, argumentările, cercetările anexe la PUG respectiv.

În motivarea acțiunii sale, reclamanta a menționat că necăutând la faptul că prin cererea din 15 martie 2024 a solicitat eliberarea PUG Durlești - la mijlocul lunii aprilie 2024, a primit scrisoare din partea pârâtului nr. 763/24 din 02 aprilie 2024 împreună cu care ca anexe pârâtul ia trimis 2 imprimări de acte - o imprimare parțială dintr-un plan și o imprimare parțială dintr-un text.

Reclamanta a menționat că pentru a forma o înțelegere a anexelor la scrisoarea pârâtului, s-a adresat la specialiști atestați care i-au explicat că imprimarea parțială de text nesemnată - probabil evocă p. 2,3 și o parte din primul subpunct din p. 4 al notelor explicative la PUG or. Durlești, iar imprimarea parțială dintr-un plan arată subzone dintr-o parte a or. Durlești.

Totodată, reclamanta a indicat că specialiștii la care s-a adresat i-au atras atenție la faptul că imprimarea parțială de text a fost prezentată prescurtat în așa fel, încât nu include regimul permis de înălțime a construcțiilor în or. Durlești, inclusiv în subzona relevantă, deși reclamanta anume a accentuat în cererea sa către pârât că are nevoie de PUG or. Durlești în primul rând pentru a cerceta regimul de înălțime permis pentru construcții în or. Durlești, aspectele ce au întemeiat prescrierea în PUG or. Durlești a unui regim jos de înălțime permis de construcții, ș.a.m.d.

Mai mult, reclamanta a subliniat că pârâtul a prezentat doar o parte dintr-o pagină din notele explicative la PUG or. Durlești cu toate că reclamanta a solicitat eliberarea PUG or. Durlești cu note explicative și argumentări, cercetări anexate, inclusiv a indicat că pentru economisire de mijloace a pârâtului, răspunsul poate fi expediat în formă electronică.

De asemenea, reclamanta a indicat că reieșind din cele de mai sus, urmare a consultării cu specialiștii atestați în construcții și proiectări, a constatat că pârâtul a înțeles cererea reclamantei din 15 martie 2024 ca cerere de eliberare a unei fracțiuni a PUG și a eliberat o fracțiune minusculă din conținutul PUG or. Durlești cât și imprimarea unei pagini din note, cu excludere parțială a textului p. 4, din ce reclamanta s-a adresat la pârât cu cerere de eliberare a PUG integral, deci a restului conținutului PUG or. Durlești complementar la ceea ce a eliberat pârâtul prin scrisoarea nr. 763/24 cu remarca că fiecare pagină ce va fi eliberată reclamantei, inclusiv pagina prezentată fracționat cu scrisoarea menționată, urmează să fie prezentată integral fără ștergeri, excluderi de text.

Reclamanta a menționat că acest fapt se confirmă prin copia confirmată a cererii reclamantei către pârât din 16 mai 2024 cu ștampila de intrare a pârâtului.

Din data depunerii acestei cereri au trecut mai mult de 20 zile, dar pârâtul în general nu a acordat niciun răspuns.

În această situație, a fost obligată de a se adresa cu această acțiune în instanța de contencios administrativ.

Soluția instanței de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 31 octombrie 2024, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Grițco Nina a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitările din apel

La 14 noiembrie 2024, (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ*) Grițco Nina a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 31 octombrie 2024, iar la 05 martie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ*), avocatul Botezatu Gheorghe, acționând în interesele lui Grițco Nina, a înregistrat cererea de apel motivată, prin care a fost solicitat casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În susținerea apelului, s-a indicat că din analiza cadrului normativ aplicabil și a circumstanțelor de fapt ale cauzei rezultă fără echivoc că Planul Urbanistic General al orașului Durlești constituie o informație de interes public de importanță majoră, cu relevanță directă pentru întreaga comunitate locală, inclusiv pentru apelantă. Prin natura sa juridică și prin efectele pe care le produce, PUG este un document public ce trebuie să fie accesibil permanent cetățenilor, fie prin publicare proactivă

de către autoritatea publică locală, fie prin eliberare integrală la cererea oricărui solicitant, în condițiile Legii nr. 148 privind accesul la informațiile de interes public.

Partea apelantă susține că Legea privind accesul la informațiile de interes public, instituie o obligație clară și necondiționată în sarcina furnizorilor de informații de a asigura accesul efectiv la informațiile de interes public, iar eliberarea incompletă sau fragmentară a unui asemenea document echivalează cu o încălcare directă a dreptului fundamental de acces la informație, garantat atât de Constituția Republicii Moldova, cât și de legislația specială.

În acest context, furnizarea parțială a PUG, prin omiterea unor componente esențiale ale acestuia, inclusiv a anexelor și a informațiilor privind regimul urbanistic general, nu poate fi calificată drept executare legală a obligației de informare.

În speță, apelanta susține că autoritatea publică a oferit un răspuns la cererea primită, printr-un act formal și vădit incomplet, limitându-se la transmiterea unor fragmente izolate de plan și text, cu excluderea nejustificată a informațiilor relevante pentru regimul de construire în orașul Durlești.

Mai mult, la cererea ulterioară a apelantei, prin care aceasta a semnalat explicit caracterul incomplet al răspunsului anterior și a solicitat eliberarea integrală a PUG, intimata nu a oferit un răspuns în termenul legal, încălcând astfel în mod continuu drepturile apelantei.

Suplimentar, apelanta menționează că prima instanță a ignorat un aspect esențial și anume forma de eliberare a informației solicitate, or, a solicitat PUG Durlești în format electronic, tocmai pentru a asigura eficiența procedurii, economia resurselor bugetare și accesul efectiv la informație.

Intimata nu a invocat și nu a demonstrat existența vreunuia dintre temeiurile restrictive prevăzute expres de art. 20 alin. (3) din Legea nr. 148 ce ar fi putut justifica refuzul furnizării PUG în format electronic. Dimpotrivă, refuzul său s-a întemeiat pe argumente nerelevante din punct de vedere juridic, precum pretinsul volum mare al documentației, argument care, pe lângă faptul că nu a fost probat în niciun mod, este cu atât mai lipsit de substanță în raport cu solicitarea de transmitere în format electronic, unde volumul fizic al documentului este irelevant.

În mod suplimentar, apelanta consideră nefondată poziția intimatei că nu ar avea obligația de a publica PUG Durlești pe pagina sa web, or, legea relevantă nu face nicio distincție între informațiile de interes public în funcție de momentul adoptării lor, ci instituie o obligație generală și continuă de asigurare a accesului public la toate informațiile de interes public, cu excepțiile strict și limitativ prevăzute de lege, excepții în care PUG nu se încadrează.

De altfel, Planul urbanistic general ca document fundamental de planificare teritorială, are o importanță structurală pentru dezvoltarea unei localități și pentru

exercitarea drepturilor cetățenilor, motiv pentru care acesta trebuie să fie permanent accesibil publicului. Prin urmare, obligația intimatei de a asigura accesul public la PUG Durlești, inclusiv prin publicarea acestuia pe pagina web oficială și prin furnizarea sa în format electronic la cerere, este una evidentă și derivă direct din scopul și spiritul Legii nr. 148.

În context, cu referire la hotărârea primei instanțe, apelanta a remarcat că aceasta este marcată de contradicții interne și de o analiză superficială a cauzei, or, pe de o parte, instanța reține că apelanta ar fi primit actele solicitate, iar pe de altă parte justifică neeliberarea PUG prin caracterul „voluminos" al documentului, fără a examina legalitatea acestui refuz și fără a analiza cererea principală privind furnizarea în format electronic. Astfel, instanța nu s-a pronunțat asupra obiectului real al acțiunii, rezumându-se la reproducerea poziției intimatei, fără o apreciere juridică proprie a probelor și fără aplicarea normelor legale incidente.

În concluzie, apelanta consideră că hotărârea primei instanțe urmează a fi casată, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

Aprecierea instanței de apel

- *Cu referire la admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ:*

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În temeiul art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ). Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit

pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Dispoziția art. 207 alin. (2) Cod administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

La caz, analizând lucrările cauzei în coroborare cu înscrisurile dosarului administrativ, instanța de apel atestă că nu s-a constatat că: ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; ar exista o încheiere judecătorească prin

care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau; la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 Cod administrativ; acțiunea nu a fost semnată și depusă de Grițco Nina, iar reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Având în vedere că, în procesul examinării cererii de apel, nu au fost constatate circumstanțe care să determine inadmisibilitatea acțiunii, etapa verificării admisibilității fiind depășită, Completul consideră că litigiul urmează a fi examinat în fond, prin aprecierea argumentelor invocate și a probatoriului administrat.

- *Cu referire la fondul cauzei de contencios administrativ:*

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe atacată cu apel, prin prisma lucrărilor din dosar în raport cu prevederile legislației în vigoare, Completul judiciar statuează că apelul declarat este neîntemeiat și în conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, urmează a fi respins din următoarele considerente.

În materie de drept, potrivit art. 239 alin. (1) Cod administrativ, examinarea și soluționarea cererii de apel are loc în ședință publică, iar în cazuri de excepție stabilite de lege – în ședință închisă. Dacă participanții la proces convin de comun acord, examinarea și soluționarea cererii de apel are loc în procedură scrisă.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Corespunzător art. 219 alin. (1) – (3) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Prevederile art. 220 alin. (1) Cod administrativ stabilesc că, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87–93, iar din

conținutul art. 93 al Codului administrativ, rezultă că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

În fapt, din lucrările cauzei se atestă că la 15 martie 2024, Grițco Nina a înaintat în adresa Primăriei or. Durlești o cerere, înregistrată cu nr. 922/24 din 20 martie 2024, prin care a solicitat eliberarea PUG-ului or. Durlești, aprobat prin decizia Consiliului local Durlești din 01 octombrie 2008, obiect nr. 2847, precum și notele explicative, argumentările, cercetările la PUG-ul respectiv pe hârtie sau în format electronic.

Prin răspunsul nr. 763/24 din 02 aprilie 2024, Primăria or. Durlești, a remis în adresa lui Grițco Nina, două file din Planul Urbanistic General pentru zona UTR nr. 6, cu prezentarea prescripțiilor specificate, indicii maximi admisibili pentru terenurile indicate în cerere.

Ulterior, la data de 16 mai 2024, Grițco Nina a înaintat în adresa Primăriei or. Durlești o nouă cerere, prin care a solicitat eliberarea restului conținutului Planului Urbanistic General al or. Durlești, aprobat prin decizia Consiliului local Durlești din 01 octombrie 2008.

La caz, prin răspunsul nr. 1550/24, din data de 01 iulie 2024, Primăria or. Durlești, a informat petiționara despre faptul că Planul Urbanistic General al or. Durlești nu se regăsește pe pagina oficială a instituției, datorită faptului că modificarea art. 32 alin. (1) din Legea nr. 835/1996 privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului a survenit în anul 2022, ulterior emiterii deciziei nr. 8.13 din 01 octombrie 2008. De asemenea, reclamanta a fost informată despre faptul că poate face cunoștință cu documentația de proiect aprobată prin decizia Consiliului local Durlești din 01 octombrie 2008, cu programare prealabilă la telefonul 022-515-099, având în vedere că conținutul este unul foarte voluminos și imposibil de a elibera copii.

Astfel, invocând dezacord cu răspunsul Primăriei or. Durlești nr. 763/24, Grițco Nina a depus prezenta cerere de chemare în judecată solicitând obligarea pârâtului să elibereze Planul Urbanistic General al or. Durlești integral, aprobat prin decizia Consiliului local Durlești din 01 octombrie 2008, obiect nr. 2847, cu notele explicative, argumentările, cercetările, părți componente și anexe - în format electronic.

Fiind învestită cu soluționarea cauzei în fond, prin hotărârea din 31 octombrie 2024, Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată

de Grițco Nina.

Completul judiciar apreciază hotărârea instanței de fond ca fiind întemeiată, adoptată cu aprecierea corectă a probelor administrate și aplicarea justă a normelor de drept material și procedural, reieșind din următoarele motive.

În drept, potrivit art. 34 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova, dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit. Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

În context, cu referire la prevederile art. 4 din Legea nr. 148 din 09 iunie 2023 privind accesul la informațiile de interes public (aplicabilă la caz), în sensul prezentei legi, informații de interes public sunt toate informațiile deținute de furnizorii de informații, indiferent de suportul de stocare (pe hârtie, în formă electronică sau în orice alt format).

Conform art. 5 din Lege, furnizorii de informații sunt: a) autoritățile publice; b) instituțiile publice; c) întreprinderile de stat și întreprinderile municipale; d) persoanele juridice de drept privat controlate de furnizorii de informații prevăzuți la lit. a)-c), în conformitate cu art. 203 alin. (3)-(7) din Codul civil nr. 1107/2002; e) persoanele juridice de drept privat care prestează servicii publice, servicii publice de gospodărie comunală sau servicii de decontare; f) întreprinderile energetice care desfășoară activități în domeniul gazelor naturale, al energiei electrice sau al energiei termice; g) asociațiile profesionale și organele de autoadministrare, constituite prin lege, ale profesiilor din sectorul justiției; h) partidele politice.

În temeiul art. 6 alin. (1) și (2) din aceeași Lege, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la accesul la informațiile de interes public, în formele și condițiile prevăzute de lege; Furnizorii de informații sunt obligați să asigure accesul la informațiile de interes public, în formele și condițiile prevăzute de lege.

Potrivit art. 8 alin. (1) din Lege, accesul la informațiile de interes public poate fi limitat în corespundere cu criteriul proporționalității prevăzut la art. 9 dacă dezvăluirea informației va prejudicia: a) siguranța publică; b) relațiile internaționale; c) prevenirea sau descoperirea infracțiunilor ori contravențiilor; d) efectuarea urmăririi penale; e) desfășurarea procedurii administrative sau judiciare; f) protecția datelor cu caracter personal; g) drepturile de proprietate intelectuală; h) secretul comercial.

În corespundere cu art. 13 alin. (1)-(3) din Legea citată, orice persoană fizică sau juridică (în continuare - solicitant) are dreptul să solicite și să obțină informații de interes public în condițiile legii, prin înaintarea unei cereri de comunicare a informațiilor de interes public (în continuare - cerere). Furnizorii de informații sunt obligați să comunice informațiile de interes public solicitate, în condițiile legii.

Prevederile Codului administrativ se aplică numai în măsura în care nu contravin prevederilor prezentei legi.

Dispoziția art. 19 alin. (1) și (2) din Legea nr. 148 din 09 iunie 2023 privind accesul la informațiile de interes public prevede că, informațiile de interes public se comunică solicitantului din momentul în care sunt disponibile pentru a fi comunicate, dar nu mai târziu de 10 zile de la data înregistrării cererii. Termenul stabilit la alin. (1) poate fi prelungit cu cel mult 7 zile în cazul în care cererea este complexă sau se solicită un volum mare de informații, care necesită timp suplimentar pentru prelucrare. Prelungirea are efect doar dacă solicitantul este informat despre aceasta în scris, în interiorul termenului prevăzut la alin. (1) și cu indicarea motivelor prelungirii.

Potrivit art. 25 alin. (1)-(3) din Lege, orice persoană care revendică dreptul de acces la informațiile de interes public poate contesta în instanța de judecată orice acțiune sau inacțiune a furnizorilor de informații prin care s-au încălcat prevederile prezentei legi. Contestarea acțiunilor sau inacțiunilor furnizorilor de informații se realizează prin depunerea unei acțiuni în contencios administrativ, care se înaintează și se examinează în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile, cu excepțiile și completările stabilite de prezenta lege. În partea ce ține de procedura contenciosului administrativ, toți furnizorii de informații sunt asimilați autorităților publice. Acțiunea în contencios administrativ se înaintează în decurs de 30 de zile de la data comunicării răspunsului furnizorului de informații. Dacă furnizorul de informații nu soluționează cererea în termenul prevăzut la art. 19, acțiunea în contencios administrativ poate fi înaintată în decursul unui an de la data expirării termenului.

Totodată, reieșind din prevederile art. 28 din legea sus indicată, constituie încălcări ale legislației privind accesul la informațiile de interes public, pasibile de sancțiune pecuniară, următoarele fapte: a) nepublicarea informațiilor de interes public prevăzute la art. 10; b) comunicarea incompletă a informațiilor de interes public; c) solicitarea unor plăți ilegale pentru comunicarea informațiilor de interes public; d) respingerea sau readresarea neîntemeiată a cererii; e) refuzul neîntemeiat de a comunica informațiile de interes public.

La caz, instanța de apel menționează că în cazul său Grițco Nina a solicitat, eliberarea Planului Urbanistic General al or. Durlești, aprobat prin decizia Consiliului local Durlești din 01 octombrie 2008, obiect nr. 2847.

Or, potrivit art. 13 alin. (1) și (2) din Legea nr. 835 din 17 mai 1996 „*privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului*”, planul urbanistic general se întocmește pentru fiecare localitate. Planul urbanistic general cuprinde o componentă directoare și o componentă reglementatoare.

În conformitate cu art. 37 alin. (1) din legea sus menționată, operațiunile de urbanism se desfășoară numai în baza documentației de urbanism aprobate.

Ordonarea și armonizarea tuturor operațiunilor de urbanism în cadrul unei localități se fac prin planul urbanistic general al localității și potrivit legislației.

De altfel, reieșind din circumstanțele cauzei, instanța de apel reține că anterior, prin răspunsul nr. 763/24 din 02 aprilie 2024 oferit de către Primăria or. Durlești, Grițco Nina a obținut actele solicitate.

În altă ordine de idei, Colegiul judiciar reiterează că la cererea repetată înaintată de Grițco Nina la 16 mai 2024, de către Primăria or. Durlești a fost emis răspunsul nr. 1550/24 din 01 iulie 2024, prin care petiționara a fost informată despre faptul că poate face cunoștință cu documentația de proiect aprobată prin decizia Consiliului local Durlești din 01 octombrie 2008, cu programare prealabilă la telefonul 022-515-099, având în vedere că conținutul este unul foarte voluminos și imposibil de a elibera copii, aspecte de care reclamanta/apelantă, nu a ținut cont.

Prin urmare, instanța de apel conchide că la examinarea cererii cu privire la prezentarea informației oficiale și anume Planul Urbanistic General al or. Durlești, aprobat prin Decizia Consiliului local Durlești din 01 octombrie 2008, autoritatea publică pârâtă s-a condus în strictă conformitate cu legislația aplicabilă în acest caz – art. 34 din Constituția Republicii Moldova, art. 5, 6, 13 și 19 din Legea nr. 148 din 09 iunie 2023 „*privind accesul la informațiile de interes public*”.

Totodată, cu referire la conceptul prezentat în cererea de apel, Colegiul va sublinia că, deși Planul Urbanistic General al orașului Durlești reprezintă o informație de interes public, recunoașterea acestui caracter nu conduce automat la concluzia că autoritatea publică este obligată, în orice condiții și indiferent de circumstanțe, să furnizeze documentul integral, în forma și modalitatea exclusiv aleasă de solicitant, or, dreptul de acces la informație, deși garantat constituțional, nu este unul absolut, ci se exercită în limitele și condițiile stabilite de lege.

În speță, instanța de apel reiterează că Primăria orașului Durlești a furnizat informațiile solicitate prin răspunsul din 02 aprilie 2024, fapt corect constatat de prima instanță, respectiv susținerea apelantei, precum că ar fi fost lipsită de acces la informație nu corespunde realității.

De altfel, contrar celor afirmate de apelantă, instanța de apel remarcă faptul că Legea nr. 148 nu instituie obligația furnizorului de informații de a reproduce și transmite, în mod necondiționat, documentații tehnice complexe, voluminoase și elaborate într-un format specializat, atunci când acest lucru este nerezonabil sau disproporționat.

În acest sens, poziția Primăriei orașului Durlești, potrivit căreia PUG Durlești are un volum considerabil și nu poate fi eliberat integral în copii, este una rezonabilă și compatibilă cu principiul bunei administrări.

Mai mult, reieșind din principiile art. 20 din Legea nr. 148, invocat de apelantă, Completul distinge că acesta nu consacră un drept absolut al solicitantului de a impune autorității forma de eliberare a informației, ci stabilește doar modalitățile

posibile de furnizare, lăsând autorității publice o marjă de apreciere în funcție de natura informației, volumul acesteia și posibilitățile tehnice existente.

Or, prezentarea informației pentru consultare la sediul autorității, nu poate fi considerată drept o sancțiune sau o restrângere a dreptului de acces, ci o formă legală de asigurare a acestuia, expres prevăzută de lege.

În acest context, oferirea apelantei a posibilității de a face cunoștință cu documentația integrală a PUG la sediul Primăriei, cu programare prealabilă, de asemenea reprezintă o modalitate legală, efectivă și proporțională de exercitare a dreptului de acces la informație, or, inacțiunea apelantei de a utiliza această posibilitate nu poate fi imputat autorității publice și nu poate fundamenta constatarea unei pretinse ilegalități.

De asemenea, Completul de judecată conchide irelevantă susținerea apelantei referitor la obligația de publicare a PUG pe pagina web a Primăriei, or, Legea nr. 148 nu produce efecte retroactive și nu poate genera obligații imposibil de realizat în raport cu documente elaborate și aprobate cu mult timp înainte de intrarea sa în vigoare. Pretinderea unei obligații automate de publicare online a tuturor documentelor istorice ale autorității excedează atât scopul, cât și litera legii.

În concluzie, întrucât intimata a furnizat informațiile solicitate în limitele legii, a oferit acces efectiv la documentația integrală a PUG și nu a refuzat în mod nejustificat exercitarea dreptului de acces la informație, instanța de apel consideră că prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procesual, respingând drept consecință, pretențiile din acțiune.

Suplimentar, instanța de apel notează că, contrar normelor de drept ce reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ conform art. 93 alin. (1) Cod administrativ, apelanta nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor în instanța de apel, prin urmare, Completul judiciar concluzionează că instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere completă obiectivă și sub toate aspectele probelor, iar hotărârea dată este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale participanților la proces.

De asemenea, Completul judiciar mai consideră important de remarcat faptul că apelanta utilizând calea de atac, în limite legale nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată, iar esența alegațiilor din apel sunt similare celor expuse în fața primei instanțe, care au fost dezbătute și corect respinse.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către apelant sunt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Apelul declarat de avocatul Botezatu Gheorghe în interesele lui Grițco Nina, se respinge.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 31 octombrie 2024.

Decizia nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă de la data pronunțării.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei